

KEGYELEM II.

Feljegyzés Jim Sanders tanításából
2011. november 13.

Emeljük fel a kezeinket a drága Úr Jézus Krisztusunkhoz, Őt követjük életünk minden napján. Ő vezet minket a szent, igaz úton, a gyarapodás útján, a gyógyulás útján, az egészség útján, amikor csak Őt követjük, akkor Ő mindig az *áldások talajára* visz minket. Nincs szükség azon az úton, az Úr az én Pásztorom, mondja a 23-as Zsoltár. Nincs szükség az életünkben.

Köszönjük a drága Szent Szellemet, köszönjük az Ő drága megnyilvánulásait, az ajándékait, hogy minden szükség betöltetik ma Ő általa. Ő egyedül, aki meg tudja cselekedni, és Ő megcselekszi. Megkérünk Atyám, hogy nyisd meg a *megértésünk szeméit*, hogy ma megértést kaphassunk az Úr dolgaihoz, az Ő útjairól Jézus nevében. Ámen.

A megvallást, amit most megteszünk, és a következő tanítás és sorozat erről fog szólni, a *félelmek* területe. A hatalomról hallottunk pár alkalommal tanítást, amely átnyúlt a *kegyelem* témakörébe, és a kegyelemről, az Evangélium titkáról, és a Páli kijelentésről hallhattatok tanítást.

A mai reggelen azt tapasztaltam, hogy mint egy erőt, körbeveszi az életeinket, nem egyéenként, hanem ahogy a szellemekben lehet tapasztalni a depresszió, az elnyomottság próbál támadni. Tehát, az ellenség próbál *elnyomni* minket, különböző módon, az időjárásban is jelentkezhet ez.

A félelmekkel személyesen, egyenként kell, hogy foglalkozunk az életünkben, mert miután az ember megtette a megvallásait, vagy elmondta az imáját, utána *nem tehet ellentétes* megvallásokat, és nem beszélhet ellentétesen.

És amíg a dolgok nem változnak meg, addig nincs más dolgunk, mint *hálákat* adni Istennek. Az ördög nagyon *trükkös*, és úgy színleli, mintha nem hallotta volna az imádat, mintha süket lenne.

Azok a *megvallásaink*, amelyeket naponként megteszünk, azok azok a dolgok, amelyeket az Úr meg tud cselekedni az életünkben. Hisszük, hogy azok, akik hallgatják a tanításokat, *megnyílnak* a szemek, és ki tudnak jönni azokból a börtöncellákból, amelyekben az elméjük tartja őket.

Isten nem az Ő haragját fogja kiönteni ránk. Senkire nem önti ki a haragját, hiszen a *kegyelem* időszakában élünk. Egyik alkalommal Isten haragjáról tanítottam, és valaki úgy vélte, hogy az ő életére Isten haragja így nyilvánult meg. De Isten nem cselekszik ilyet az életünkkel, semmilyen formában nem önti ki a haragját az életünkre, mert nem te vagy a gonosz.

Amikor egy órát tanítok pont az ellenkezőjéről, és te mégis annak az ellentétjét hallod ki belőle, mint amiről szó van. Bosworth írt egy kiváló könyvet: *Jézus a Gyógyító* címmel. Ez bebizonyítja, hogy a gyógyulás a mai nap számára van, teljesen biblikus alapokon nyugszik,

száz százalékos pontossággal, és valaki elolvasta és utána azzal jött elő [tévesen], hogy Isten betegséget tesz rám. Egy vastag könyvet olvasott ki a prédikátor, és miután elolvasta azt, pont az ellenkezője kerekedett ki belőle.

Tehát, az emberek, ahogy olvassák a Bibliát, azok a gondolatok, amelyek közben forognak a fejükben, annak a tükrében magyarázzák a saját elképzelésüket, azt hozzák elő abból, amit olvasnak.

Itt a földön van egy *pusztító*, az ördög, és az ő sötétségének ereje. És ő *le van győzve*, azoknak az életében, akik ezt *tudják*, akik ezt *megvallják*, ők a Jézusi *győzelemben* járhatnak.

Az *elménket* kell *kiszabadítani* a börtönből, nem Isten a mi ellenségünk, és Ő nem háborúzik veled. Ő minket *üdvözített*. Az egyszülött Fiát, Jézust küldte el értünk. Semmi köze Istennek a te betegségedhez! Az *ördögnek a tanai*, közé tartozik ez, amely millió szám kint lebeg a keresztények között. Semmi elképzelésük nincs arról, hogy miként működik *Isten*, vagy miként működik a *hit*.

Az Ige a szívünkben kifolyván, ahogy az ajkainkon *elhangzik*, úgy tud *működni*. Ez *aktiválja*, hozza működésbe a mennyei birodalmat, és amikor ott megvalósul valami, az fogja a fizikai, földi síkon is előhozni azt.

Ma reggel, ahogy a *szellemek megkülönböztetésének* ajándéka nyitva volt, ahogy ez megnyílik, úgy lehet összeköttetésbe kerülni a szellemi birodalommal, és az ördög tudja azt, hogy te tudod.

Ezért felállunk, és teszünk egy *megvallást*, ami a te érdekedben hangzik most el, a te életed dolgaira, a gyülekezeteidre vonatkozóan, a munkahelyed dolgaira vonatkozólag, minden egyes gyülekezetre vonatkozólag, az egész nemzetre vonatkozólag, és minden más országban is, ahol hallgatják. Elég *egyetlen* hívő is, aki képviseli ezt a *hatalmat*, Jézus nevének a hatalmát. Mert ezt meg kell vallani.

Megvallás: *Jézus hatalmat adott nekem, a nevének használatára. Amit megkötök a földön, a mennyben is kötve léssen; amit megoldok a földön, a mennyben is oldva léssen. Ezért az Úr Jézus Krisztus nevében megkötöm a fejedelemségek, a hatalmasságok, és ez élet sötétségének világbírói erejét. Megkötöm és levetem a gonoszság szellemeit, akik a magasságban vannak. Ártatlanná teszem őket, és hatástalanná teszem őket az életem ellen, a vállalkozásom ellen, munkahelyem dolgai ellen, a nemzetem dolgai ellen, az ország időjárása felett, a Krisztus Szeretete Egyház felett, pásztorok és evangélisták felett, a Jézus nevében. Jézus nevében térdet kell hajtani! Teljes vagyok Őbenne, az Úr Jézus Krisztusban. Az Úr Jézus Krisztusban teremtettem jó cselekedeteket, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjak, az Úr Jézus Krisztusunk dicsőségére. Ámen.*

Ezért dicsérjük az Úr Jézust. Üdvözlöd a szomszédodat és mondd, hogy ez elvégeztetett. Kicsit visszatekintve a tanításokban elhangzott Igékre, az Apostolok Cselekedeteiben jártunk a 4/33 versében. Az egész sort nem tudjuk végig ismételni, de nézzük meg ezt az Igét.

Apostolok Csel. 4/33 És az apostolok nagy erővel tesznek vala bizonyosságot az Úr Jézus feltámadásáról; és nagy kegyelem volt mindnyájukon.

Mindnyájukon nagy kegyelem volt. A mai napon megvizsgáljuk azoknak a személyeknek az életét, akik felett a Biblia tanítja, hogy *nagy kegyeltsége* volt Istennek, és miután megvilágosodnak ezek, – lehet, hogy nem mindennek fogsz abban a pillanatban örülni, de ha megérted – akkor feletted is jelen tud lenni majd Istennek ez a nagy kegyelme.

Mert a *kegyelemnek* különböző fokozatai, mértékei és *rétegei* lehetnek jelen az életünk felett. A Példabeszédek 19/12-ből tudjuk, hogy a királynak a jó akarata olyan, mint a *harmat* a fűvön.

Példabeszédek 16/15-ben pedig azt mondja az Írás, hogy a királynak vidám orcáján élet van, olyan, mint a *tavaszi eső* fellege. Ez a jóakarát, vagy *kegyeltség*, hasonlít a páratartalomhoz, vagy a harmathoz, vagy az esőhöz. Ez a harmat lehet, hogy csak ritkásabb, vagy lehet olyan sűrű, mintha eső esett volna.

Izraelben nagyon gyakori a harmat, a sűrű harmat, olyan mértékű tud lenni, mintha eső esett volna. Istennek a kegyelme az életünk felett, lehet ugyanilyen súlyos, hogy *nagy sűrűséggel*, nagy telítettséggel jelenik meg az életünk felett. Vagy lehet olyan kevéske is Istennek a kegyelme az életünk felett, hogy alig vesszük észre.

Szeretnél-e olyan *kegyelmet* Istentől, hogy olyan nagy cseppekben esik, mint a bőséges eső? Péter II-ben a 3/18-ban írja, hogy *növekedni* kell ebben a kegyelemben. Ez azt jelenti, hogy valóban képesek vagyunk növekedni a kegyelemben.

A Jakab 4 fejeztében írja, hogy még több kegyelmet ad azoknak. A Zsidó 4/16-ban egy meghívást kapunk arra, hogy járuljunk Isten trónja elé, így szól ez a meghívás:

Zsidó 4/16 Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyiszékéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk, és kegyelmet találjunk; a szükség idején segítséget kapjunk.

És az Ő kegyelme a mi *segítségünkre* van. A II. Timótheus 1-ben felszólít minket az Ige, hogy legyünk *erősek* a mi Urunk Jézus Krisztusunk *kegyelmében*.

Zsidó 12/28-ban mondja az Ige: Mivel tehát rendíthetetlen királyságot nyertünk, legyünk hálásak, és ezzel szolgáljunk Istennek tetsző módon, tisztelettel és istenfélelemmel.

Vagyis ezzel tudunk Istennek *tetsző* módon szolgálni. Nélküle nem vagyunk képesek arra, hogy ezt megtegyük. Az Ő kegyelme: a mi *erősségünk*, a mi *képességeink*. És azért adja nekünk segítségként azt, hogy képesek legyünk Őt *szolgálni*.

Ha *nagyobb kegyelmet* kaptunk tőle, akkor *nagyobb segítséget* kaptunk általa. Nagyobb erőt kaptunk, és *több képességet*, hogy úgy szolgáljuk Őt, hogy valóban az Ő *tetszésére* lehessünk.

Belegondoltunk a múltkorába, hogy milyen is lenne Istent szolgálnunk akkor, ha ez a kegyelem az életünk felett pl. kétszeresére megnövekedne. Ami eddig csak kihívás volt számodra, azok *könnyedén* mennek. Azok, amelyek távolinak tűntek számodra, és úgy nézett ki, hogy nem tudod elérni őket, azokat könnyedén el tudod majd érni.

Azokon a területeken, ahol rendszeresen elbuknál, ezeken a területeken is *sikerre* jutsz, és ezeket a területeket is mind a hátad mögé teheted, a hátad mögött hagyhatod. Könnyen elhagyhatod ezeket a területeket, ha Istennek a megfelelő mennyiségű kegyelme jön az életedre.

Istennek *elegendő kegyelme* által, bármilyen *csodát* képes vagy elfogadni tőle. Bármilyen szenvedélybetegségtől képes vagy megszabadulni. És Istennek elegendő kegyelme által mindazzá válhatsz, amit Ő *tervezett* számodra.

Teljes szívemből *esedezem a Te kegyeltségedért*, mondja a Zsoltáros. Ez azt jelenti, hogy *teljes szívemből keresem* Istennek ezt a kegyelmét, ezt a kegyeltségét. Mit jelent ez a kegyeltség? Láttuk Mózes esetében, hogy ez Istennek a *jelenlétét* jelentette, ami vele volt.

Nehemiás könyvére fogunk tekinteni, mert Mózes példáját a múltkor vizsgáltuk, és ha szeretnétek visszatekinteni az elmúlt tanításokra, akkor teljesen ingyenesen le lehet ezeket tölteni az internetről. Ingyenesen hozzáférhettek a tanításokhoz, tehát a *ti felelősségetek*, hogy le ne maradjatok.

Nehemiás könyvére lapozzatok, ahol Izrael egy olyan nehéz időszakban volt, hogy az ellenség el akarta pusztítani Izraelt, és az egész földet, és így Jeruzsálem is súlyos pusztításon ment keresztül.

Nézzük meg, hogy ebben a nehéz időszakban Isten milyen *kegyelmet* adott az egyik felkentjének. Izrael és a város *újraépítésére* kerül sor Isten kegyelméből. Itt egy kicsit előre szaladtam, lesz, amit majd a jövő héten vizsgálunk meg ebből.

Az ellenség királyának a jó akaratáról fogunk itt olvasni, hogy miként adta meg a próféta kérését. Nézzük meg:

Nehemiás 2/8 És adasson egy levelet Ászáfhoz, a király erdeje őréhez, hogy adjon nékem fákat gerendákul a templomvárának kapuihoz, és a város kőfalához, és a házhoz, melybe költözni fogok. És megadá nékem a király, az én Istenemnek rajtam nyugvó jó kegyelme szerint.

Tehát Istennek a rajtam nyugvó *jó kegyelme* van felettem, mondja. Mert nem volt joguk, hogy bármit is kérjenek, hiszen *rabszolgaként* vitetett el a nép Babilonba. De a próféta mégis írja, hogy az Úr keze, oly súlyosan volt felettem... És a *nagyobb kegyelem* jelenti, hogy az Úrnak a keze súlyosabban van az életünk felett.

Egy olyan helyzetbe kerültek, hogy a királytól kell segítséget kérniük. Mert Jeruzsálem elpusztult, és senki nem feltételezte, hogy segítséget kapnak, hiszen egy legyőzött ellenséges nép voltak a király szemében.

Mégis Istennek a keze oly erőteljesen volt az élete felett, hogy *elnyerte* a királynak azt a jó *kegyelmét*, hogy mindazokat a forrásokat, amelyek szükségesek voltak a város újraépítéséhez, azt megkapta. Dicsőség legyen ezért Istennek, és látnotok kell, hogy ők voltak a legyőzött nép.

Ebből látszik, hogy mindegy, hogy milyen rendelkezések születnek, vagy milyen törvények vannak jelen, Istennek a kegyeltsége annál is nagyobb. És Ő képes arra, hogy *megáldjon* téged abban a helyzetben, mindegy, hogy milyen körülmények között is vagy.

Lehet, hogy esetleg siránkozol, hogy milyen szabályok, megszigorítások, vagy törvénykezések jöttek az életedbe, ez lehet az egyik, vagy inkább Istennek a *kegyelméért hálát* adsz, és kegyeltséget kérsz. A hústermészetünk inkább a siránkozás és a panaszkodás felé hajlik.

De a kegyeltségét *el lehet nyerni* Isten kegyeltségében, és az Ő kegyelme *mindenre elegendő*. Az Ő élete, az Ő kegyeltsége, az Ő teljességében lévő öröm, amely jelen van. Az Úr adott nékem az elmúlt években Zsoltárokat, amelyeket különösen figyelemmel kellett olvasnom. Az egyik ilyen a 73-as Zsoltár.

Ebben arról olvashatsz, hogy a Zsoltáros figyelme, hogy a *világban* a gonoszok miként jutnak előbbre, és miként jutnak sikerre. Te is láthatod a világban, hogy a korrupció által hogyan jutnak előbbre, és elkezdhetsz irigykedni, hogy milyen jól megy a másoknak, aki a gonosz utat járja. Mindaddig így gondolkodsz a Zsoltárhoz hasonlóan – a 17 versben –, míg be nem mész az Isten szentélyébe, és ott meg nem látod a gonoszoknak a végét.

Jelenések könyvéből elmondom még nektek ehhez, hogy *egy órán* belül lett annak a városnak a pusztulása. Róma városáról van ott szó, hét hegy veszi körbe, és Rómát kellett imádni. Róma városa jelképezte az egész Római birodalmat. Az egész birodalmat. Babilonnak a titkáról ír ott János, és nem volt hajlandó imádni Cézárt és Rómát, és az egész Római birodalmat, Isten helyett.

Amikor Patmosz szigetén száműzetésben van, akkor Isten egy *látást ad* neki, megengedte neki, hogy láthassa a múltat, a jelent és a jövőt. És *egy órán* belül az olasz birodalom, Olaszország, és az egész Európai rendszer el fog tűnni a *megpróbáltatások ideje* alatt. Mi már nem leszünk itt. Tisztán lehet látni, hogy miről ír ott.

A fiam írt nekem egy e-mailt a napokban, hogy hat napjuk van arra, hogy valahonnan egy óriási támogatást kapjon az ország, vagy pedig le fog tűnni a csillaga. Mint az Egyesült Államnak, vagy Japánnak olyan mennyiségű adósága volt ennek az országnak is. A világ jelenleg egy ilyen helyzetben van, egy órán belül lepusztul ez a világ.

Hogy miért tértem most ki erre, mert egész héten ezt tanulmányozom, kaptam egy meghívást egy *tévés csatornához*, hogy két órán keresztül vállalam el a kérdésekre a biblikus válaszoknak a megadását.

És nagyon régen nem foglalkoztam ezzel a témával, meg kell nektek mondanom, hiszen evangelizálni jártunk, és most pedig az Úr azt akarja, hogy a figyelmemet visszakanyarítsa és ezt a témát újra átfogjuk és felöleljük.

Ebben az *utolsó időben*, amiben vagyunk, nagyobb kegyelemre van szükségünk az Úrtól számunkra is, hogy meg tudjuk futni azt, amit meg kell tennünk. Meg kell vizsgálni a dolgunkat, hogy mi a *mi részünk* abban, hogy azt megtegyük.

Tehát többről van szó, mint hogy megkérjük ezt a kegyelmet és megvalljuk ezt a kegyelmet. *Meg kell felelnünk* arra, hogy Isten *odaadja* nekünk ezt a kegyelmet. Helyénvaló

az, hogy a kegyelmet megvalljuk az életünk felett. De amikor kimegyünk az útjainkra, akkor képesek vagyunk a különböző útjaink által leállítani Isten kegyelmét az életünk felett.

Meg fogjuk nézni azokat a Bibliikus helyeket, amiből *tanulhatunk*, hogy miként lehet *több* kegyelem az életünk felett. A következő tanítás erről, lehet, hogy nem fog azonnal örömet hozni a szíveden. De később segítségedre lesz.

Például Eszter története, aki az egész nemzetének helyzetét jóra fordította, a pusztulásból megfordította, és *sikerre* vitte. Most azonban a mai napon Dániel könyvére fogunk menni. Igazából Eszterről szeretnék beszélni, de mégsem az van a jegyzeteimben.

Dániel egy zsidó fiatalember a zsidó fiatalok közül, aki fiatal korában *rabságba* vitetik az ellenség földjére, Babilonba. *Nem veti* azonban annak alá magát, amit a király udvarában a király elrendel számukra. És ezért kéréssel áll elő.

Itt olvasni azt, hogy Dániel *kéri*, hogy ne fertőztesse meg magát a király palotájában azzal az eledellel, amelyet a többiek esznek.

Dániel 1/8 De Dániel eltökélte az ő szívében, hogy nem fertőzteti meg magát a király ételével és a borral, amelyből az iszik vala, és kérte az udvarmesterek fejedelmét, hogy ne kelljen magát megfertőztetnie.

9. És az Isten kegyelemre és irgalomra méltóvá tette Dánielt az udvarmesterek fejedelme előtt;

Meg fogjuk vizsgálni ezt az irgalmat és kegyelmet Isten oldaláról, aki *adja* ezt a kegyelmet, és az ember oldaláról, aki *elfogadja* azt. Tehát az udvarmester részéről meg volt ez a jóindulat Dániel felé, de Dánielnek is kellett egyet, mást tenni, hogy ezt *elnyerhesse*. Látjuk, hogy az udvarmester segíteni akar Dánielnek.

10. És mondá az udvarmesterek fejedelme Dánielnek: Félek én az én uramtól, a királytól, aki megrendelte a ti ételeteket és italotokat; minek lássa, hogy a ti orcátok hitványabb amaz ifjakénál, akik egykorúak veletek? És így bűnbe kevernétek az én fejemet a királynál.

A király parancsainak a megszegése nem olyan egyszerű volt, hogy most kevesebb lesz majd a fizetésem a jövő hónapban. Mert olyan veszéllyel járhatott, hogy a fejét veszik ezért, az életével játszott.

Az ilyen kemény igei beállítottságú híveink néhányan odamentek volna, és azt mondták volna, hogy az én hitem nem engedi, hogy én ilyen moslékot egyek, vagy olyan dolgot egyek, és nem tudod rám kényszeríteni, hogy ilyet, vagy olyat egyek.

Azért hangsúlyozom ezt ilyen erővel, hogy lássuk, hogy milyen különbség van közöttük, ha valakinek úgy odamondjuk, vagy ha megkérjük. Van egy olyan mondás, hogy most *mondod* vagy *kéred*? És miért? Mert itt arról van szó, hogy vagy elvágják a kérésedet, vagy kegyelemből odaadják.

Ha kegyelemre vágysz az életedben, akkor meg kell tanulnod *kedvesen kérni*. Ha olyan sürgetően, és erőszakosan mondod, hogy igen, de nekem vannak jogaim. Lehet, hogy vannak,

de a kegyeltséget nem nyerted el hozzá, még akkor sem, ha megvallottad, vagy kérvényezted is ezt.

Lehet, hogy harmincszor megvallottad, hogy Isten és emberek előtt kedvessé tesz téged, és lehet, hogy Isten már rég előtted járt, és előkészítette itt a terepet, és te most, hogy megjelenysz, úgy viselkedsz, mint egy pogány, és *elveszted* ezt a kedvességet.

Isten előtted már ott járt, és ki akarta ezt dolgozni a számodra. Az illetőnek meg volt már veled szemben a jóakarata, és lehet, hogy a döntést is meghozta volna már, és most úgy viselkedsz itt, mint egy kis bunkó.

Így aztán nem fogod azt megkapni, mert az illetőnek van egy akarata. Mondta itt azt az udvarmester, hogy ugyan szeretnék neked segíteni Dániel, de azért a fejem is kedves nekem.

Egy fordítás mondja is: ha a király meglátja, hogy te rosszabbul nézel ki, mint a többi, akkor a fejedet veszi.

Tehát, ha ilyen *rossz hozzáállással* vagy, hogy én pedig nem fogom ezt megenni, és nevetlenül viselkedsz, akkor elijeszted a másikat. Az erőszakosságunk mögött állhat az is, hogy *félelmeink* vannak e mögött és akkor sem fogunk sikerrel járni. Dánielnek itt *hite* volt, és a hite pedig előhozta a *kegyeltséget*.

A Róma 5/2-ben mondja, hogy Aki által van menetelünk is hitben ahhoz a kegyelemhez. *Hit által* van menetelünk a *kegyelemhez*. Hogyan lehet a kegyelemhez hozzájutnunk? Hit által. A hit magával hozza azt, hogy nem gyakorolsz kényszert a másokra, mert úgyis tudod, hogy Istennek az a *kegyeltsége*, amely feletted van, az majd *elvégzi* azt a bizonyos dolgot.

Ezért én nem *Tőled* várom a segítséget, és nem gyakorlok semmiféle nyomást rád, mert tudom, hogy Isten végzi azt, mert én *Óréa* tekintek. Ha az ember ilyen hitben van, akkor *nyugodalomban* van, akkor nem aggodalmaskodik, és nem viselkedik nem illő, és kellő módon, hanem békességben van.

Dániel 1/12 Tégy próbát, kérlek, a te szolgálóiddal tíz napig, és adjanak nekünk zöldségfélét, hogy azt együnk, és vizet, hogy azt igyunk.

Kérlek, ha megtennéd, tégy próbát velünk – mondja egy fordítás.

Azt mondd, hogy – én nem mondom azt, hogy kérlek. Eljátszod így azt a kegyelmet, ami el volt neked készítve, azáltal, hogy követelözöl. Kérlek, próbáld meg, nézd meg, hogy, hogyan működik ez tíz napig, zöldségfélét és ilyesmit adj nekünk.

13. Azután mutassák meg neked a mi ábrázatunkat és amaz ifjak ábrázatát, akik a király ételével élnek, és aszerint cselekedjél majd a te szolgálóiddal.

Ahhoz, hogy ezt a kegyelmet *elnyerd* a másiktól, neked is kegyesen, vagy kedvesen kell viselkedned. Lehet látni ebben a helyzetben a kegyességet, a bölcsességet és a hitnek a működéseit, ahogy ő beszél az udvarmesterek főnökével.

Tehát ahogy beszélget az udvarmesterek fejedelmével, hogy tegyél egy próbát, és utána úgy döntsél, ahogy te igaznak, és jónak látod azt. Hallod-e itt ezt a kegyelmet? Ki nyeri el ezt a kegyelmet? *Az alázatos.*

14. És engedett nekik ebben a dologban, és próbát tett velük tíz napig. Vagyis beleegyezett. Mindamellett az udvarmesterek fejedelme ebben az esetben a fejével játszik.

Annak, akinek *hite* van, annak van egy ilyen *kedvesség* a hangjában, és az előhozza azt a kegyelmet, ami szükséges a helyzethez, és tíz nap múlva helyes döntést tudtak hozni. Minden úton, és módon jobbnak látszottak, ezért megadta nekik a kérésük szerint, hogy egy másik étrend szerint egyenek.

Jó példa ez arra, hogy lássuk, hogy miként működik a kegyeltség. Amikor még valakivel először találkozol, és új a kapcsolat, akkor nincs szükség arra, hogy ötven Igét leidezzél neki, és nem kell, hogy szenteskedve viselkedjél, vagy úgy cselekedjél, hogy ő nem érti. Vagy nem kell, hogy követelőzgesse. Nem kell, hogy körbe-körbe forogjon a szemed, és az ördögöt dorgáld állandóan.

Ausztráliában jártam, egy olyan emberrel voltam ott együtt, aki szerződéseket hozott elő. Egy gazdag lakta területen kellett volna egy bizonyos kőfalat építeni. Az egyik ilyen nagyméretű követ, a lábára ejtette, és utána az ördögöt kezdte hangosan dorgálni.

A körülötte lévők nem voltak újjászületve, nem is hittek Jézusban. Odajöttek hozzám, és azt mondták, hogy egy ott, a tied közül. És ez az én munkámat rontotta le, mert én már abban az időben nagyon régen bizonyosságokat tettem az Úrról. Egyébként egy nagyon kedves illető volt, és Szellemmel teljes.

Tehát vannak olyan helyzetek, amikor nem szükséges, hogy hangosan dorgáld az ördögöt, és nyelveken kiabálj, mert ostobának tűnsz és elveszted őket az Úrnak. Nem kell leuralnod őket, azzal a hitnek nevezett hatalmaddal, amit mutogatsz. Nem kell manipulálni, nem kell erőltetni a helyzetet. És utána ráfogod, hogy ez a hited volt, és a hatalmadra kened, hogy, hogyan viselkedtél.

Jézus azt mondta, hogy gyertek hozzám, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és *alázatos* szívű vagyok. Mint a bárány, lehetsz olyan csendes és halk, és lehetsz békességgel teljes, és lehet kérni, és lehetsz a másik tetszésére. De nem arról beszélek, hogy koldulj és könyörögj, csak kedves légy.

Következő eset, ha úgy gondolod, hogy a másik tartozik neked azzal a bizonyos dologgal, akkor azzal kizártad a lehetőségét, hogy a másik a kegyeltségét kimutassa neked. Mert, amikor erről a kegyeltségről beszélünk, akkor rá nem szolgált, *meg nem szolgált ajándékról* beszélünk.

Ha úgy címzed meg, hogy ez jár neked, hogy te ragaszkodsz a jogaidhoz, és így tovább, még akkor is, ha azt a kegyeltséget rendszeresen megvallod, olyan reakciókat válthatsz ki a másiktól, hogy nem fogod elnyerni a kegyeltséget. Mert ahogy a másik viselkedik, lehet a *segítségére*, vagy lehet a *bántásodra*.

Ha elegendően *imádkoztál*, és ezt a *békességet* sugárzod magadból, és a megfelelő *hangnemet* megtalálod, akkor Isten jelen lesz ott veled. Valószínűleg, hogy az Úr már három, négy nappal előtte elő is készítette neked ezt a helyzetet, amelyben most neked meg kell jelened.

És amikor ott megjelenysz, akkor képes vagy arra, hogy a tekintélyedet képviselve, de mégis kedvesen mosolyogva *tiszteletet nyersz* a másiktól, és bízol a te Istenedben, hogy abban a helyzetben, azt majd a javadra fordítja.

Lehet, hogy azt mondják majd, hogy nem, de megtörténhet. Mégis hiszel, mert ők nem tudják, hogy Isten mindeneknél nagyobb. De neked mindenképpen *kedvesnek* kell lenned, és Isten kinek adja ezt a kegyeltséget?

Nekünk szükségünk van a változásokra, a nagyobb kényelemre. Sok minden áll még előttünk, amit el kell *végeznünk* az Úrnak, és az Úr egy bizonyos *kiképzésben* részesít minket ezen az úton. Nem akarunk az Úr útjában botránkyó lenni, és elrontani azt a kegyeltséget, amit Ő készít nekünk.

Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy olyan mértékű kegyeltségeket vagyunk képesek így megtapasztalni, amit soha előtte nem tapasztaltunk az életünkben. És ez dicsőséges, és minden dicsőséget ebben is az Úrnak adunk. Ámen! Ezekből bizonyos dolgokat be kell építeni az életünkbe mindennapi gyakorlatként.

Megnézzük most József életét, és az ő mindennapjait. Ugye Józsefnek volt egy *látása* Istentől, már elég korai időkben, és élvezte apjának is a kegyeltségét, mert egy olyan színű kabátot szőtt neki, amit a testvéreinek nem készített az édesapja. Tehát lehet látni, hogy Istennek ez a kiváltságos *kegyelme*, már egész korai kortól ott volt az életén.

Nem mindenki nézi jó szemmel azt, amikor feletted ott van Istennek ez a kiválasztott jó kegyelme. Úgy fognak gondolkodni, hogy inkább nekem legyen ez az életemen, inkább nekem kellene ez.

Fiatal volt még, és nem használta azt a bölcsességet, amit kellett volna, az álmot, amit látott rögtön elmondta az apjának, és a testvéreinek. Nagyon „jó” testvérei voltak, nem ölték meg ott helyben, hanem eladták rabszolgasorba, hogy ne is lássák többet. Nem egy felemelő érzés az, amikor a család így bánik az emberrel.

Mózes I. 39/1 József pedig alávitették Egyiptomba és megvette őt az izmáelitáktól, kik őt odavitték, egy egyiptomi ember, Pótifár, a fáraó főembere, a testőrök főhadnagya.

2. És az Úr Józseffel volt, és áldott ember volt, és az ő egyiptomi urának házában volt.

Az Úr Józseffel volt, és ezért *áldott* ember volt. Elsőre az ember nem érti, rabszolga sorban van, és mégis azt írja róla az Írás, hogy áldott és gyarapodó ember volt. Mert Istennek ez a *kegyeltsége* bármilyen helyen képes téged *előre vinni*.

Mindegy a háttér, hogy honnan jöttél, mindegy a gazdasági viszony, mindegy a neme az illetőnek, hogy férfi, vagy nő, teljesen mindegy. Az ország gazdasága, vagy az illető bőre

színe, vagy az iskolázottsága, vagy nincs iskolája az illetőnek. Ha az ember megengedi, hogy a világi korlátok ilyen módon hátráltassák, akkor valóban hátráltatva lesz.

Ha hivatkozunk erre, hogy ez nekem nincs meg, én ebben nem vagyok jártas, ha az ember ebben hisz, és ki is mondja, akkor beragad abba, ahol van. József is mondhatta volna, hogy de én csak egy rabszolga vagyok. Hogyan lehetne nekem házam? Hogyan lehetne nekem valaha egy autóm, hiszen én csak egy rabszolga vagyok. De nem ebben hitt.

Isten képes téged *gyarapodásra* vinni, bármilyen helyen vagy, ha azon a *helyen* vagy, ahol lenned kell. *Használni* akarta Isten Józsefet, hogy az Ő népét, azt a nemzetet kimentse. Ha azon a *helyen* vagy, ahol lenned kell, akkor mindegy a kormánynak a helyzete, vagy mi van abban a városban, mert Istennek a kegyeltsége, ami feletted van, mindezen *körülmények fölé* fog emelni.

Ő fogja *megváltoztatni* a dolgokat, és Ő fogja előre lendíteni azokat, ha kegyeltség van feletted. Szoktam mondani, hogy Isten oda fog küldeni téged, ahol hegyek is vannak, hogy azokat a *hegyeket elmozdítsd*. Nincs értelme panaszkodni felőle.

3. Látá pedig az ő ura, hogy az Úr van övele, és hogy valamit cselekszik, az Úr mindent áldottá tesz az ő kezében.

Nem csak József volt maga, hanem az a *kegyeltség*, amely az élete felett volt, az hozta ezt.

4. Kedvessé lett azért József az ő ura előtt, és szolgál vala néki; és háza felvigyázójává tevé, és mindenét, amije volt, kezére bízta.

5. És lón az időtől fogva, hogy házának, és amije volt, mindenének gondviselőjévé tevé, megáldá az Úr az egyiptomi embernek házát Józsefért; és az Úr áldása volt mindenén, amije csak volt a házban és a mezőn.

Ez az egyiptomi, aki ezt látja, ő egy pogány napimádó volt. A napistent imádta. És látta, hogy ez az ember, milyen *kegyeltségben* van. Ugyanezt akarjuk mi is, hogy a gyülekezetünk tagjain olyan *áldás* legyen, amit *észrevesz* a világ. És ezt elfogadjuk.

6. Mindent azért, valamije volt, József kezére bízta; és semmire sem volt gondja mellette, hanemha az ételre, melyet megesszik vala. József pedig szép termetű és szép orcájú vala.

József felett tehát igen *erőteljes* volt ez a kegyeltség. Mi volt az a rész, amelyet József maga cselekedett. *Hűséges* volt! Ugye nem bízol rá minden ügymenetedet, mindened, amid van, ha csak nem bízol meg a másokban?

Rabszolgának fogadta a házába, gondolván, hogy a mezőn valamit dolgoztasson majd vele. Ezt, vagy azt. De látta, hogy micsoda *áldás* van a keze munkáin, és hogy gyarapszik minden, amit megérint.

És ahogy látta, hogy minden ilyen jó *sikerrel* megy, az egész *birodalmát rábízta*. József egyiptomi urának csak annyi dolga maradt, hogy mit egyen aznap. A többi gondja, mind József-re lett bízva. Ugye nem bízod rá a teljes ügymenetedet valakire, ha csak nincs *teljes bizodalmod* az illetőben? Megbízol benne teljesen.

Régen volt, amikor egy pénzváltásban voltam, és az illetőt, akivel ez a pénzváltás folyt, úgy éreztem, hogy bízhatom benne. De valahol mégis egy kicsit lecsípett belőle. És jeleztem a barátomnak, hogy a munkatársa ezt és ezt tette. És mondtam a barátomnak, hogy ezt a beosztottadat igenis figyelni kell, mert tudnod kell, hogy ezt tette.

Ezt mondom, amikor arról szólok, hogy valakiben megbízhatsz, mert hűséges. Az illető nem tudta ezt a beosztottjáról, ezért figyelmeztettem, mert mindent rábízott, mondtam, hogy figyelj rá.

Amikor Potifár felesége megjelent, azt válaszolta neki József, hogy az én uram, mindent rám bízott, ami a házban van, csak téged nem, és ezért nem érinthetlek, és József hűséges is volt egyben.

Jézus azt mondta, hogy aki *hű a kevesen*, a sokon is hű lesz az. És Isten igen nagyon nézi ezt a *jó sáfárságot*. Az egyiptomi ura Józsefnek mégis a feleségének hisz, és nem Józsefnek, és Józsefet a börtönbe zárhatja, és nincs kilátás, hogy mikor szabadul onnan. Azt sem bánta volna, ha ott a börtönben meghal.

Tehát József helyzete a rossz indulásról, még rosszabbra fordul. Nézzük itt meg a következő verseket, hogy Isten hogyan forgatja az ügyét.

21. De az Úr Józseffel volt, és kiterjeszté reá az Ő kegyelmességét és kedvessé tevő őt a tömlöctartó előtt.

22. És a tömlöctartó mindazokat a foglyokat, kik a tömlöcben voltak, József kezébe adá, úgyhogy ami ott történik vala, minden őáltala történik.

Kegyelem királyi trónja elé kell ugye járulnunk, hogy *kegyelmet* és *irgalmat* nyerjünk. És Isten itt újra az Ő kegyelmességét adta Józsefnek. Egyiptom legsötétebb részébe zárták be, és néhány nap eltelik, ott is minden a *kezébe* kerül. A kegyeltség és a kedvesség, Isten kegyelme ezt fogja végezni számunkra.

Ott lent a tömlöcben a sötét emberek vannak. De a tömlöctartó is észrevette Józsefen ezt a kegyeltséget, és ugyanezt tette, amit az Úr az egyiptomival. Mindent a kezébe adott, nem volt semmire gondja, csak arra, hogy mit egyen. A börtönben is jobban mentek most a dolgok, mint valaha.

Azért tudott a *kegyelem* tovább *folyni* József életén, mert nem engedte meg, hogy a *szíve megkeseredjen*. Ahelyett, hogy megkeseredett volna a szíve, továbbra is *hálás* és *hűséges* maradt Isten felé.

Amikor a saját vértestvéreid eladnak téged, mint egy kutyát és úgy gondolják, hogy soha az életben nem látjuk őt többet. Szülei szíve is megkeseredett, hogy többé nem látják a fiukat. Ez bizony az ember szívét meg tudja keseríteni.

Nézd mit tettek velem, az egész életemet tönkretették. De mégsem így alakult. Ahogy az egyiptomihoz került, *áldások* kerültek az egész birodalomra. Egy hamis feleség hazugságai által azonban, még lejjebb kerül, mint valaha, és arra vár csak, hogy mikor lesz a kivégzés.

Most már igazán megkeseredhetett volna, erre nem szolgáltam rá, mondhatta volna. A probléma ott van, ha az ember elkezd azon gondolkodni, hogy *mit érdemelt* meg a sorstól, és mit nem, akkor eljuttassa azt a kegyelmet, amit Isten az élete felett elhelyezett. Nagyon fontos:

Zsidó 12/15 **Ügyeljete** arra, hogy az Isten kegyelmétől senki el ne hajoljon, hogy a keserűség bármely gyökere felnövekedve zavart ne okozzon, és sokakat meg ne fertőzzön.

Mert általa sokan megfertőződnek, *beszennyeződnek* általa. Az egyik legnagyobb probléma, amellyel találkoztam az ittlétem során. Ha azon időzöl és gondolkodsz, hogy *mit tettek veled* az emberek, és elkezdesz neheztelni a másokra, és ezt a meg nem bocsátást hordozod magadban, el fogod veszíteni az örömet, a békességedet.

Miért kellene hagyni, megkeseredni a szíved, ha hiszed, hogy az Úr a kegyelme által ebből a helyzetből is *ki tud hozni*? Nem helyes úgy hinni, hogy mivel ezt és ezt tették veled az emberek, ezért tönkretették az életedet.

Ugye úgy gondolod, hogy neked itt most befellegzett, azért vagy elkeseredve. Ide *beragadtál*, ez a helyzet végleges, és az életednek ennyi. Szeretném itt elolvasni nektek a:

Jakab 3/14 **Ha pedig keserű irigység és viszálykodás van a ti szívetekben, ne dicsekedjete**k, és ne hazudjatok az igazság ellen.

15. Ez nem az a bölcsesség, amely felülről jön, hanem földi, testi és ördögi.
?16. Mert ahol irigység és viszálykodás van, ott zűrzavar és minden gonosz cselekedet is van.

József egy ilyen nehéz megpróbáltatás során úgy tudott keresztülmenni, hogy *nem engedte ezt a keserűséget* a szívébe. A legsötétebb tömlöcbe zárták, de nem engedte ezt a tömlőmentalitást be a szívébe.

Meg tudta *őrizni a hálaadást* és a *hitét* a szívében. Láthatod a 40/7-ben, hogy mi történik. Megkérdezi a társaitól, hogy miért olyan komor ma a ti orcátok?

Mózes I. 40/7 **És megkérdé a fáraó főembereit, akik az ő ura házában vele együtt fogva voltak, mondván: Miért oly komor ma a ti orcátok?**

Ha József depressziós lett volna, akkor nem tudott volna ilyet kérdezni a depressziós társaitól. Mondta nekik, hogy inkább *örvendeztetek* és *hálaadásban* legyenek. Józsefnek más volt a helyzete ott lent, volt egy óriási képernyője, láthatta, hogy mi történik majd. De ha megkeseredett volna a szívében, és részt vett volna ebben az irigykedésben és viszálykodásban, másként alakult volna a további sorsa.

Volt egy álmom a minap egy drága testvérünkkel, aki elment tőlünk, mert *megkeseredett* a szíve, *irigység* volt a szívében. Keserű irigységről ír itt az Ige, ahol keserű irigység és viszálykodás van, akkor *kiestél* arról a helyről, hogy kegyeltséget tudjál fogadni.

Eltelt tizenkét, tizennégy év, és még mindig irigységben van felém, ahogy az álmom mutatta. Vagyis nem tud kegyelmet nyerni az életedre. Hogy, hogy a másik ilyen autót vezet, hogy, hogy a másinak ilyen épülete van?

És ez egy keserűséget, egy irigységet ébresztett benne, és egy viszálykodást. Az illetőnek fel kell *növekednie*. Megnézzük a következő Igéket:

Zsoltár 105/17 Elküldött előttük egy férfiút, Józsefet, aki rabszolgául adatott el;

18. A lábait béklyóba szorították, ő maga vasban járt,

19. Mind az ideig, amíg Igéje beteljesedett. Az Úr beszéde megpróbálta őt.

Mindaddig volt a megpróbáltatása, míg az Úr *Igéje hozzá jött*, és az Úr Igéje megpróbálta őt. Azokban az években, az évek hosszában, amíg a börtöncellában volt, megkeseredhetett volna. De *nem keseredett* meg.

Úgy hozta Istennek a kegyelme, hogy *kijött* a tömlőcből, és megint a király előtt állhat. Isten pedig *bölcsességet* adott neki abban, hogy mi az, aminek majd történnie kell. Most már harminc éves, még mindig fiatal.

Tizennyolc évet töltött így el, mert tizenkét éves korában adták el. És amikor a fáraó rátekintett, és a gyűrűjét ráhúzta az ujjára, akkor a birodalom *második emberévé* vált, abban a birodalomban, amely az akkori a világnak legnagyobb birodalma volt.

Semmi nem történhet ebben a birodalomban a te jóváhagyásod nélkül, kivéve az én palotámban, mondta neki. Ekkor harminc éves volt. A börtöncellából jött elő, mindenféle jogok nélkül, rabszolgá sorból jött elő, és a nemzet második embere lett.

Ha megnézzük ezeket a történeteket, pl. Dániel esetét, Eszter esetét, vagy József élettörténetét, ugyanaz az Isten cselekedte velük. Különböző életútjaink vannak, és különböző *elhívásaink*, és Istennek különböző tervei vannak felettünk, de bármi is legyen az, az ismeretlenből fel kell *emelkedned* oda, hogy azt elérd. És nem minden csak az Úrtól függ.

Nekünk nem szabad az emberre tekinteni, és az emberre nyomást gyakorolni, kuncsorogni és kegyeltséget kéregetni. Nekünk *hitbe* kell kerülni, és *hűségessé*gnek kell lenni. Ha József nem került volna be abba a börtönbe, akkor eljutott volna arra a helyre harminc éves korára, hogy a nemzet második emberévé léptetik elő?

Helyette kijárhatta volna az akkori kornak összes egyetemét, és nyolcvanöt éves korára is csak ott toporoghatott volna egy helyben. Ha Isten *veled* van, akkor akár a világ háta mögé is elvihetnek, Isten ott is veled lesz, és onnan is elő fog hozni.

Isten tudja pontosan az irányítószámodat, tudja pontosan, hogy hol vagy. És pontosan arra a *helyre* tud helyezni téged, ahol akarja, hogy legyél. Nemzeteket képes megmozgatni érted, bízhatasz benne.

Nem a te dolgod az, hogy másokat hátba támadj, másokat manipulálj, és másokon taposva jussál fel a csúcsra, hogy végre valaki észrevegyen, mert akkor hátba szúrod a másikat. A világ így próbálkozik. De Isten útján az *előléptetés*, a *hűségesség* által van.

Ezek közül, egyikőjük sem kért különleges bánásmódban való részesítést, vagy elismerést. Mondod, igen ám, de hiszek a kegyeltségben, hol ez a kegyeltség? És *követelődzövé* válik az illető, és *címkéket* keres magának, úgy érzi, hogy abban van az ereje.

A Bibliában szerepel, hogy azért nincs néktek, mert nem kéritek. Istenhez kell ezeket a *kéréseidet* felnyújtani. És ott lehet elnyerni ezeket a kegyeltségeket.

Ha ezekben valóban hiszel, akkor nem kell kérvényezned, hogy különös bánásmódokban részesítsenek itt és ott. Mert, ha ezt teszed, akkor *eljátszod* Istennek a feletted való jó kegyelmét az életeden.

Elmentünk messzeségekig, itt most abba hagyjuk, innen folytatjuk. Én hiszem, hogy a gyülekezetünk minden tagjára vonatkozik ez a *különleges bánásmódban* való részesülés felülről.

És mivel ezt említettem nektek, ma is a büfé vár benneteket nagyon sok finom péksüteménnyel és forró teával. Olyan sokat kaptunk, hogy a hitünket belehelyezzük, hogy az Úr bőséges asztalt terít nektek, még vihettek is olyanoknak, akik szükségben vannak.

Áldottak vagyunk. Kegyelemben részesítettek vagyunk. Zsákokkal hoztuk be, és jól lakottan tudunk távozni, mert Istennek a kegyeltségében részesültünk. Ha ezt megértjük, segítségünkre lesz mindannyiunknak, nekem is, és neked is. Szükségünk van Istennek a kegyelmére.

Nagyon erős gyógyító kenetek voltak jelen, a gerincoszlopban, a vesében, derék területen szintén. Egy kicsit tovább tartott a mai tanítás, de ami elhangzott, az viszont nagyon fontos.

Már a következő tanítások is elkészültek. Majd azzal is időzünk, hogy, hogyan lehet félelmeiktől mentesen élni, mert a teljes *szerepet kiűzi a félelmet*, és akkor lehet félelmeik nélkül élni.

Isten kegyelme, irgalma és csodája, hogy ez ma így előjött, és megértést kaptatok. Nagyon erős különbséget hoz majd, ha ezeket *alkalmazzuk* az életünkre, mert az egész csapatra, mint egy családra, Istennek *szüksége* van mindannyiunkra.

Ezeknek a *kegyelmi rétegeknek* ránk kell, hogy telepedjenek, le kell, hogy ülepedjenek az életünkre. Nem mindenkit hívott el Isten arra, hogy prédikáljon. De ha a világban valami dolgod van, annak része az, hogy ott *bizonyágot* tegyél.

Volt, aki megpróbált prédikátor lenni, de nem volt elhívása, és abban, amit most tesz, abban nagyon sikeres. Az Úr sokakat használt ebben, főleg az elején. Volt idő, amikor ezt megtehetjük. Mindannyiunk felett ott kell, hogy legyen ez a kegyelem, *rétegenként* ülepszik az életünkre.

A pásztorkonferenciánkon egy nagyon *súlyos réteg* ereszkedett alá, mint a harmat. Ha ma itt voltál, akkor ma is kaptál erre kegyelmet. Impartálás volt ma a kegyelemre. Mondja mindenki: *Boldog vagyok, kegyeltséget nyertem Isten és emberek előtt. Dicsérjük az Urat.*

„Ráadás”: A kézzrátételes imádság és két bizonyság után még a következők hangzottak el.

Ésaiás 43/18 Ne emlékezzetek a régiekről, és az előbbiekről ne gondolkodjatok!

19. Ímé, újat cselekszem; most készül, avagy nem tudjátok még? Igen, a pusztában utat szerzek, és a kietlenben folyóvizeket.

Utat készít a pusztában, a sivatagban folyóvizet. Egy nagyon erőteljes kenet van erre. Ajtókat, akadályokat fog letörni az életedben. Ha szeretné valaki ezt az Igét, vegye magához. Szemeiddel tökéletesen fogsz látni, a vakság eltávozik!

A gyümölcstermés ideje, Isten kenete, és Isten kegyelme készíti ezt az utat számunkra, azt az újat, amit az Úr cselekszik.

Korinthus II. 6/10 Mint bánkódók, noha mindig örvendezők; mint szegények, de sokakat gazdagítók; mint akiknek semmijük nincs, mégis mindennel bírók.

Ez annak az áldásai és az előnyei, ha van egy pásztorod. Az Ő felemeltetésekor adott ajándékok, amelyekből öt van. Az apostoli kenetről ír itt Pál. Semmivel nem bírók, mégis sokakat gazdagítók, írja itt. Ez a kenet fog téged gyarapítani, különböző mértékekben, és dimenziókban működik az életünk felett.

Az öt szolgálati ajándék, amely az Ő felemeltetésekor adatott, mindegy merre jársz az életben, azok Jézus ajándékai az embereknek, a hívőknek, hogy gyarapodjanak.

Halljátok meg pásztorok, amerre csak jártok, ott gyarapodás lesz! Nem mindenhol van apostoli kenet, de felettetek van. Ámen! És amerre csak jártok, gyarapodóvá tesz benneteket ez a kenet.

Többször, és gyakrabban kellene az Úrtól Igét adnom nektek. Tanítások foglalkoztatnak, evangélizációk és sokfelé van a figyelmem. De amikor az Úr szólni akar...

Hagin is kapott ítéletet az Úrtól, hogy az egyik ajándékát, a tanítói ajándékát előtérbe helyezte, és a prófétai szolgálatát pedig háttérbe szorította ezáltal.

Az Úrnak a szíven dobogsz már elég rég, és most az Úr adott neked üzenetet, felemelést. /Valaki, akit kiszóltott az Úr, ő kapta az Igét, de mindenki elveheti magának. Ezért is került leírásra./

Erőteljes, amikor az Úr szól, az Ő szava, az Úr szava cédrusokat tördel. Az nagyon jó a pásztorainknak is, amikor egyszerűen kiszóljuk azt, amit az Úr ad. A Zsoltáros ezt tette, és ez egy ajándék. Van, amikor csak a forró levegő forog körülöttünk, mert ugye van az eredeti és van a hamisítvány.

Többet kell ebből is gyakorolnunk. Évekkel ezelőtt volt, hogy ezt gyakoroltuk gyakrabban, és súlyos volt ez a kenet, sokkal nehezebb volt, mint a gyógyító sorokban végig menni. Egy súlyos jelenléte az Úrnak, és most már biztos növekedtünk az Úrban, és erősebbek vagyunk.

Dick Mils mondta ezt Szegeden, hogy az én szolgálati köntösömet adom neked, de még nem készülök kiszállni ebből, mondta. Ugyanis, amikor valaki a szolgálati palástját átadja, az azt szokta jelenteni, hogy ebből a földi birodalomból elköltözöben van. De akik azt ott akkor angolból fordították, nem tudták, hogy Dick Mils miről beszél.

Ahogy egy szállodából kicsekkolunk, azt a szót használta, mondta Dick Mils, hogy még nem csekkoltam ki innen, tehát nem a földről készült el, csak nekünk átadta ezt a kenetet. Dicsérjük az Urat. [*"Check" - ellenőrzés szóból ered. "Bejelentkezés, elfogadás, megértés" értelemben terjedt el, eredete a repülőtéri bejelentkezés (check in)]*

Mert az Úr a te pásztorod, ezért nem szűkölködsz. Ő a mi Pásztorunk, és Ő nagyon nagy örömmel teljesíti ezt a feladatát. Készen állunk, hogy haza megyünk, ugye? Mindenki akarta, és az Úr adott egy Igét nektek.

Mindenki mondja: *Gazdag vagyok, és nincs szükségem semmiben, mert Jézus az én Uram. Hallelúja!*

És ha Őt követjük, ha *csak Őt követjük*, akkor Ő *gyarapodóvá* tesz minket. Még egy Igét akarok mondani nektek. Nincs semmi olyan, ami most elrejtve lenne, és később fel ne fedetne.

Ezért azt javaslom nektek, hogy változzatok meg dolgokban, és kezdjétek az *Urat követni*. Mert azok a csontvázak, amik a gardróbszekrényben el vannak rejtve, és azok a járulékos kis csomagok, amiket nem lenne szabad magunkkal hurcolászni, - megbocsáttatott nekünk a múlt, a jelen, és a jövő tekintetében.

Isten titka, amit Pál prédikált, és Pál azt kérdezte Jesse-től, hogy vajon az én evangéliumomat hirdeted-e? A Páli evangéliumban, *nem* olvashatunk arról, hogy a *bűneink, megvallását* kellene gyakorolnunk.

Amikor János I. levelének 1. fejezetéhez érünk, ott írja ezt a bűnök megvallását, mint ahogy Keresztelő Jánoshoz is azért mentek el a zsidók, hogy a bűneiket megvallják. Én is tanítottam néktek, hogy megvalljuk a bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsásson, és megtisztítson minket minden hamisságtól.

Nem a keresztényeknek írták ezt, *nem az újjászületett* keresztényeknek, mert hogyan válnánk igaztalanná, ha *megigazultunk*? Pál írásai után ötven évvel írta János ezt a levelét. Újra *zsidókhöz* fordul, és azokhoz írta ezt a levelét, abban az első fejezetben.

Van Jánosban egy másik igehely, ahol az van írva, és a pünkösdiek szokták ezt az igehelyet használni, hogy valljátok meg *egymásnak* bűneiteket, tehát nem Istennek. De *Isten* az egyetlen, aki *meg tudja bocsátani* a bűnöket. Ember nem képes megbocsátani. Miért kellene ezt tenni, ha egyszer *megbocsáttatott* – a jelenre, a múltra, és a jövőre vonatkozó minden bűnünk?

Nekünk az Igét kellene szólnunk, és az *Ige szólása* által beteljesedni a Szent Szellemmel, zsoltárokból énekelvén, hálaadásokban zengedezvén az Úrnak. Ezeket kellene szólnunk. Tehát egy kis csavar van ebben az egészben, és a Gyülekezeti Test egészében gyakorolja a bűnök megvallását. Ha az ember ezt kivenné onnan teljesen, akkor miről fognak prédikálni? Semmi nem marad a szegény embernek, és tönkretenné a vallásukat.

Tehát teljeséggel elveszettek lennének nélküle. A kegyelem és a Páli evangélium *nem említi* egy helyen sem a bűnök megvallását. Nem mondja, hogy láttalak kijönni arról a bizonyos helyről, és most, valld meg a bűneidet, nem mondja.

Azt azonban írja nekik, hogy nem tudjátok, hogy Isten temploma vagytok? Mi közöttök van nektek az istentelenekhez, a pogányokhoz, a bálványimádókhoz, a paráznákhoz, hiszen Isten *temploma* vagytok? Én fogok bennetek járni, és én leszek Istenetek, és a Szent Szellem *lakozik* bennetek, és a Szent Szellem *elveygül* a ti szellemetekkel együtt.

Valójában azt írja nekik, hogy nem tudjátok, hogy kik vagytok. Nem értitek. Sokan nem értik. Nem sokan értik. A mi *címünk* úgy szól, hogy *Sion*. És a II. Péter 1-ben az áll, hogy *isteni természet* részeseivé legyetek. Sion hegyén Isten *szentjei* gyülekeznek egybe, a Krisztustól újonnan születettek.

Itt a földön vagyunk, és itt működünk, bizonyságokat tévén, de a mi címünk az Sion hegye. Szlovákiából, Romániából is vannak drága testvéreink itt, de mindegyiknek a címe, ugyanúgy Sion, nem Pozsony, vagy Kolozsvár. Ez a címünk, amikor újjászületünk. Ugye értitek?

Péter a halfogásnál azt mondja, hogy én bűnös ember vagyok, miután panaszkodott, hogy egész éjjel halásztunk, de semmit nem fogtunk. Azt mondta neki az Úr, hogy ereszd le a hálódát. Rendben van Uram, a *te szavadra* leeresztem a hálót, és oly sok halat fogott be a háló, hogy szakadozott tőle. És akkor Jézus lábai elé esék, és azt mondja, hogy távozz tőlem, mert én egy bűnös ember vagyok.

Ezt előtte, vagy utána mondja? Miután megkapta az áldásokat utána jutott megtérésre, és Isten jósága, Istennek a kegyelme az, amely minket megtérésre indít. Ha a *gondolkodásunkban* ezekben megváltozunk, akkor fog megváltozni tőle az életünk. Az egész Gyülekezeti Test abban szorgoskodik, hogy próbál tetszeni Istennek.

Számát sem tudom, hogy hányszor jött az újságíró azzal hozzám, hogy én nem vagyok méltó arra, hogy Isten felkentje legyek, ugyanis nem minősülök rá semmilyen szempontból. Erre mondjuk, hogy egyik fülünkön be, a másikon ki.

Tehát nem hagyom, hogy a *csecsemő* keresztényeknek a *vallásos* elképzelései engem megrontsanak. Lehetőségünk van arra, hogy még *több kegyelmet* nyerjünk, hogy még nagyobb dolgoknak fogjunk neki, ehhez még nagyobb kegyelemre van szükség.

Azon gondolkodni, hogy a múlt elmúlt, és a jövőnek is vége már... Tanítottam egykor a Róma levélről. Ha az ember bemegy a bíróságra, és ott az *ítélőszék* előtt megvallja bűneit, akkor soha nem tudna kiszabadulni onnan, mert mindig lenne mit megvallani.

Pl. hogy látom XY itt, mit tett velem ez az illető. Újra be kell jönnöd, sorba kell állni, azután meglátod a másik oldalon az YX-et, tudom, hogy ki az illető, ő egy tolvaj. Újra vissza kell jönni, megvallani, az a másik személy pedig hazudott nekem, és így soha nem tudnál kiszabadulni onnan, mindig vissza kellene jönnöd.

Ezek azok, akik állandó *kárhoztatásban* vannak. Így nem működik a hitük, és mindezeket azért gyakorolják, mert azt gondolják, hogy Isten tetszésére vannak. Ez a mit szabad, és mit nem. Pál pedig azt mondta, hogy nem erről szól az Evangélium, az Evangélium Isten titka.

Pál három évet töltött Arábiában, egy barlangban, ahol Illés is volt, és ott kapta ezt a kijelentést Istentől. És azt írja a Róma 6/14, hogy mi nem törvény alatt, hanem *kegyelem* alatt vagyunk.

Volt olyan is, hogy beszórták a postaládákat Csíkszeredán kis cédulákkal, amiben ellenem szóló írások voltak. De az Ige szerint a bűn tirajtatok nem uralkodik, mert nem törvény alatt, hanem *kegyelem* alatt vagytok. Vagyis nem vagyok a törvény alatt.

Lényeg az, hogy *szabaddá* kell válnunk, ki kell jönni abból a börtönből, és el kell kezdenünk kiáltani végre, örömkialtásokat fogunk tenni. Az európaiak kicsit eltávolodtak ettől, de mi nem. Ez visszajön, és nagyon jól tudtok ti is kiáltozni. Dicsőség Istennek. Ámen!

A függőleges vonallal jelölt részek más fordításból származnak.

A jegyzet forrása: www.bekevar.fw.hu